

The social problem of spousal abuse and modeling the solution of family resilience

Zainab Rahimi¹ | Farnaz Keshavarzi Arshadi² | Roya Koochak Entezar³ | Fariba Hassani⁴

1. Department of Psychology, Central Tehran Branch, Tehran Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Email: z.rahami597@gmail.com

2. Corresponding Author, Associate Professor, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Tehran Islamic Azad University, Tehran, Iran.. Email: far.keshavarzi@gmail.com

3. Assistant Professor, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Tehran Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Email: royakentezar@yahoo.com

4. Assistant Professor, Department of Psychology, Central Tehran Branch, Tehran Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Email: hassani.fariba@gmail.com

Article Info

ABSTRACT

Article type:

Research Article

Article history:

Received:

23 February , 2023

Received in revised form: 11 March 2023

Accepted: 18 March 2023

Published online: 10 June 2023

Keywords:

Social problem, family resilience, personal authority in the family system, dysfunctional communication beliefs, spousal abuse

Spouse abuse is an important social issue and the most common form of violence in the family, therefore, finding a solution that improves the resilience of the family system in violent situations by preventing the creation and increase of this crisis leads to continuity of the family and survival of society and cultural cohesion. Therefore, the aim of this study was to model family resilience as a solution to the social problem of spousal abuse, based on the investigation of two factors underlying personal authority in the family system and ineffective communication beliefs. This was a descriptive-correlational study based on structural equation modeling in which 250 female victims of spousal abuse visiting the social assistance departments of Tehran city police stations in 1400 were selected using a targeted method. For data collection, Sixby's family resilience questionnaire(2005), personal authority in the family system of Williamson, Malone, and Barry(1984) and Idelson-Wabstein's communication beliefs(1981) were used. Hypothetical model was analyzed using structural equation modeling method and SPSS18 and Amos23 software. The findings showed that there is a direct and significant relationship between the components of personal authority($\beta=0.276$, $p=0.001$) and ineffective communication beliefs ($\beta=-0.255$, $p=0.000$) with family resilience. The improvement indices supported the research model with the collected data. The structural model also has a good fit and showed significant fit indices. It is concluded that strengthening the personal authority and recognizing the ineffective communication beliefs, due to the increase in the level of awareness and empowerment of women who are victims of spousal abuse, increases the resilience of the family and the degree of prevention of this social harm and adaptation of family systems to crises and ultimately increases social welfare will be effective.

Cite this article: Rahimi, Z.; Keshavarzi Arshadi, F.; Koochak Entezar, R & Hassani, F. (2023). The Social Problem of Spousal Abuse and *Journal of Social Problems of Iran*, 13 (2), 173-189.

<https://doi.org/10.22059/ijsp.2023.92831>

© The Author(s).

. DOI: <https://doi.org/10.22059/ijsp.2023.92831>

Publisher: University of Tehran Press.

مسئله اجتماعی همسرآزاری و مدل‌بایی راهکار تابآوری خانواده

زینب رحیمی^۱ | فرناز کشاورزی ارشدی^۲ | رؤیا کوچک انتظار^۳ | فربیا حسنی^۴

۱. دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران. رایانامه: z.rahimi597@gmail.com
۲. نویسنده مسئول؛ دانشیار، گروه روانشناسی واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران. رایانامه: far.keshavarzi@gmail.com
۳. استادیار، گروه روانشناسی واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران. رایانامه: royakentezar@yahoo.com
۴. استادیار، گروه روانشناسی واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران. رایانامه: hassani.fariba@gmail.com

چکیده

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

همسرآزاری یک مسئله مهم اجتماعی و شایعترین شکل خشونت در خانواده می‌باشد؛ لذا یافتن راهکاری که تابآوری نظام خانواده را در شرایط خشونت‌آمیز ارتقا دهد، با پیشگیری از ایجاد و افزایش این بحران، موجب تداوم خانواده، بقای جامعه و انسجام فرهنگی- اجتماعی می‌شود. بنابراین هدف پژوهش حاضر، مدل‌بایی تابآوری خانواده به عنوان راهکاری در حل مسئله اجتماعی همسرآزاری، براساس بررسی دو عامل زمینه‌ساز اقتدار شخصی در نظام خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد بود. این مطالعه، توصیفی- همیستگی با تکیه بر مدل‌بایی معادلات ساختاری بود که در آن تعداد ۲۵۰ نفر از زنان قربانی همسرآزاری مراجعه کننده به دوایرمددکاری اجتماعی کلانتریهای شهرتهران در سال ۱۴۰۰ با روش هدفمند، انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه تابآوری خانواده سیکسی (۲۰۰۵)، اقتدارشخصی در سیستم خانواده ویلیامسون، مالون و بری (۱۹۸۱) و باورهای ارتباطی ایدلسون و اپستین (۱۹۸۴) استفاده شد. مدل فرضی با استفاده از روش الگویابی معادلات ساختاری و نرم‌افزارهای spss18 و Amos23 تحلیل شد. یافته‌ها نشان داد که بین مؤلفه‌های اقتدارشخصی ($\beta = 0.276$) و باورهای ارتباطی ناکارآمد ($\beta = -0.255$)، $p = 0.000$ ، با تابآوری خانواده رابطه مستقیم و معنادار وجود دارد. شاخص‌های نکوبی از الگوی پژوهش با داده‌های گردآوری شده حمایت کردند. مدل ساختاری نیز از برازش مطلوب برخوردار و شاخص‌های برازش معناداری را نشان دادند. نتیجه گرفته‌می‌شود، تقویت اقتدارشخصی و شناخت باورهای ارتباطی ناکارآمد، بدلیل افزایش سطح آگاهی و توانمندسازی زنان قربانی همسرآزاری، تابآوری خانواده را بالا برد و با پیشگیری از این آسیب اجتماعی و سازگاری سیستم خانواده در بحرانها، نهایتاً در افزایش رفاه اجتماعی موثر خواهد بود.

کلیدواژه‌ها:

مسئله اجتماعی، تابآوری خانواده،

اقتدارشخصی در نظام خانواده،

باورهای ارتباطی ناکارآمد،

همسرآزاری.

استناد: رحیمی، زینب؛ کشاورزی ارشدی، فرناز؛ کوچک انتظار، رؤیا و حسنی، فربیا. (۱۴۰۱). مسئله اجتماعی همسرآزاری و مدل‌بایی راهکار تابآور خانواده؛ بررسی مسائل اجتماعی ایران، ۱۳(۱)، ۱۷۳-۱۸۹. <https://doi.org/10.22059/ijsp.2023.92831>

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران. © نویسنده‌گان.

DOI: <https://doi.org/10.22059/ijsp.2023.92831>

۱. مقدمه و بیان مساله

با وجود تغییر در ساختارهای فرهنگی و عملکردهای خانواده، همواره یکی از ارکان اصلی هرجامعه‌ای خانواده است. اهمیت خانواده از آنجاست که نه تنها محیط امنی برای افراد به شمارمی‌آید، بلکه وظیفه جامعه‌پذیری و تعلیم و تربیت نسلهای آتی را نیز بر عهده دارد (بنانی، ۱۳۹۶: ۲۲). رشد و سلامت هر جامعه وابسته به بالندگی و سلامت خانواده‌های آن بوده و هیچ‌یک از آسیب‌های اجتماعی نیست که فارغ از تأثیر خانواده پدید آمده باشد (ساروخانی، ۱۳۹۳: ۱۳۴). در این میان اعمال خشونت درخانه به عنوان آسیبی شایع، روابط سالم خانوادگی را که برای تحکیم و بقای این واحد اجتماعی ضروری است، متزلزل کرده و به شکل یک فرهنگ نابهنجار در جامعه نهادینه می‌نماید (بهرامی و علیپور، ۱۳۹۸: ۱۳۲). خشونت‌خانگی علیه زنان از شایع‌ترین اشکال خشونت خانگی و خطر قابل‌تجھی را برای سلامتی زنان، خانواده و جامعه به همراه دارد (رئیسی و بوستانی، ۱۴۰۰: ۴۷). بر پایه برخی گزارشات، از هر^۳ زن، یک نفر در معرض خشونت است و تقریباً یک سوم زنان جهان دست‌کم یک‌بار خشونت را تجربه کرده‌اند (براون، لاو، گیبس، اسمیت و ماندل، ۱۰۰۹: ۲۰۳). جامعه ایران نیز در سالهای اخیر شاهد افزایش آمار همسرآزاری بوده است. برابر نتایج بدست‌آمده در معاونت - اجتماعی فراجا، حاصل از آمارهای مراجعین به کلانتریهای سراسرکشور در سال ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ نیز بدرفتاری جسمی و عاطفی همسر رتبه اول را در مشکلات مطرح شده از سوی مراجعین به خود اختصاص داده است (اطلس آسیب‌های روانی - اجتماعی، ۱۴۰۰). بنابراین نظر به شیوه و فراوانی همسرآزاری و عوارض انکارناپذیر آن بر قشری که نیمی از جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند، اهمیت و ضرورت این پژوهش را در جامعه زنان بیشتر به نمایش می‌گذارد.

اما آثار خشونت، فقط به فرد قربانی محدود نشده و با تاثیر بر افراد دیگر جامعه، نهادها و سازمانها، به طور کل بر جامعه تأثیر می-گذارد (نوایی نژاد، ۱۳۹۴). بنابراین از آنجاکه خشونت خانگی پدیده‌ای برون فردی می‌باشد موضوع همسرآزاری نیز یک مسئله اجتماعی محسوب می‌شود (موسوی، ملکی و طاهریان، ۱۳۹۸). از سوی دیگر افرادی که در کودکی، خشونت خانگی را تجربه کرده یا شاهد آن هستند، به احتمال زیادی در بزرگسالی نیز آن را بکار خواهند گرفت، بدین دلیل که آنها توانایی تولید پرخاشگری و یا مورد سوء استفاده قرار گرفتن در خانواده را دارند (دنیس و کیمبرلی^۱، ۲۰۰۴: ۲۲۴). نتایج تحقیق دانش، شربتیان و طوافی (۷۰: ۱۳۹۶) نشان می‌دهد بین تجربه و مشاهده خشونت در خانواده مبدأ با بکارگیری انواع خشونت در زندگی آتی افراد رابطه مستقیم و معنی‌داری وجود دارد. کیم، سهان و نام^۲ (۲۰۱۵) نیز در پژوهشی با عنوان وقوع خشونت خانوادگی و اثرات آن بر روی سلامت روانی و اجتماعی زنان در کره‌جنوبی رابطه معناداری بین مشاهده و تجربه خشونت در خانواده پدری با خشونت علیه زنان در خانه اصلی به دست آوردن. بنابراین دائمی بودن عضویت در خانواده یکی از وجوده تمایز آن با دیگر نظامهای اجتماعی است (گلدنبرگ و گلدنبرگ^۳، ۲۰۱۲) و تعادل در این ساختار زمانی ایجاد می‌شود که افراد در سیستم خانواده نه به یک خود متمایز، بلکه به موقعیتی متمایز در چارچوب روابط صمیمی با خانواده اصلی دست یابند (نیستور، ۲۰۱۷: ۳۱). در این شرایط مولفه اقتدار شخصی در سیستم خانواده^۴ مطرح می‌شود که ترکیبی از تمایز یافته‌گی و صمیمیت است. سایر ساختارهای سیستمی (مانند مثلث‌سازی بین‌نسلی، هم‌جوشی، تهدید بین‌نسلی و فردیت) نیز برای به دست آوردن توانایی‌های خاصی که پایه‌ای برای اقتدار شخصی فراهم‌می‌کنند، ضروری‌اند (آلپرن و هاتیپلوغلو^۵، ۲۰۱۶: ۱۴۹) که با بررسی مطالعات، خلاصه پژوهشی در حوزه این مولفه کاملاً مشهود است.

1 Denise & Kimberly

2 Kim, Sehun, & Nam

3 Goldenberg & Goldenberg

4 Nistor

5 personal Authority in the Family System (PAFS)

6 .Alpern & Hatipoglu

امروزه دیگر حتی تابآوری نیز صرفاً یک سازه درون روانی نبوده و بین فردی محسوب می‌شود، لذا از تابآوری خانواده و نیز جامعه بحث می‌شود (مویزی، شفیع آبادی، اسماعیلی و یونسی، ۱۰۴۲:۲۰۲۱). عوامل محافظت‌کننده از خانواده در برابر پیامدهای منفی خشونت، می‌تواند به مقابله بهتر با شرایط آسیب‌زا و کاهش بدرفتاری در روابط موثر باشد (گودمن، ۱۴۶:۲۰۰۵). لذا تابآوری خانواده سعی می‌کند عواملی را در نظام خانواده بیابد که به پیامدهای تابآورانه این واحد اجتماعی در رویارویی با چالشها و بحرانها، منجر شوند (بوجانان^۱، ۲۰۰۸)، از آنجاییکه پژوهش‌های اندکی در زمینه تابآوری خانواده بالاخص در خانواده‌های دچار آسیب همسرآزاری صورت گرفته است، بدليل وجود شکاف پژوهشی در این حوزه و اهمیت آن بر کاهش همسرآزاری، نیاز به بررسی بیشتر عوامل موثر بر افزایش تابآوری این دست از خانواده‌ها ضروری است.

باتوجه به اینکه در تابآوری خانواده هم توان فردی و هم توان ارتباطی با تلاش مشترک برای مقابله با بحران‌های بلندمدت یانگهانی، بسیج می‌شوند (والش، ۷:۲۰۰۶) لذا نگرش کارآمد همراه با خوشبینی و امیدواری در زندگی، می‌تواند با دورکردن افکار منفی، راه را برای زندگی سالم و سازنده هموارسازد (بشرپور، عطادخت، غفاری و موالابی، ۳۵:۱۳۹۵)، در مقابل آن باورهای ناکارآمد، با تحت تاثیر قراردادن ادارک و افراد در جهت منفی، فضای جمعی را مستعد آشتفتگی می‌کند (زارع و شریفی ساکی، ۱۳۹۵). باورهای ارتباطی ناکارآمد، افکار نادرست و نامنطبق با واقعیت در رابطه با انسانها و به طور کل جهان است. این باورها می‌توانند توانایی افراد را برای برخورد با چالش‌های ارتباطی محدود کنند و به تعارضات ارتباطی منجر شود (ایدلسون و اپستین، ۱۹۸۲) بر این اساس، کشف باورهای غیرمنطقی و ناکارآمد می‌تواند با تأثیر مثبت بر رفاه و عملکرد روزانه افراد ضروری باشد (میشل-کرولر و ترنر، ۱۵:۲۰۲۲). نظر به اینکه پژوهش‌های متعددی بر لزوم انجام مداخلات پیشگیرانه در حوزه همسرآزاری تأکید کرده‌اند (کلوزون، ولز، آسپنلیدر و باتیلیر^۲، ۱۹۰:۲۰۱۷)، یافتن راهکار و عواملی که اثرات همسرآزاری را از بین برده و از سلامت زنان محافظت کند بسیار محدود است (قهراری و خادم الرضا، ۱۳۹۷:۴۶۰). از سوی دیگر به نظر می‌رسد که برای محققان خانواده، تدوین مدلی برای تابآوری خانواده به دلیل تاکید بر بهترشدن و سازگاری بیشتر اعضا با مسائل و مشکلات، یک فاکتور حمایتی بسیار مهم است و توجه به عوامل ایجاد و حفظ تابآوری خانواده، از ارزش و اهمیت ویژه ای برخوردار است (کریمی‌نژاد، صادقی و غلامرضاei، ۱۰۲:۱۳۹۶). لذا با توجه به موارد فوق و اهمیت بررسی دو عامل اقتدار شخصی در نظام خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد که از عوامل مهم، جدید و مرتبط با نظام خانواده موثر بر تابآوری خانواده می‌باشد، هدف این پژوهش، تدوین مدلی برای تابآوری خانواده بر اساس این دو عامل اساسی در جامعه زنان قربانی همسرآزاری به عنوان راهکاری در جهت کاهش این معضل اجتماعی بود.

۲. سوالات پژوهش

۱- آیا تابآوری خانواده، متاثر از مولفه‌های اقتدار شخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد در زنان قربانی همسرآزاری است؟

۲- آیا مدل از برآذش مناسبی برخوردار می‌باشد؟

1 Buchanan

2 Claussen, Wells, Aspenlieder & Boutilier

۳. پیشنهاد پژوهشی

پژوهشها^۱ی در ایران و جهان در خصوص مدلیابی تابآوری خانواده و ارتباط مولفه‌های اقتدارشخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد با تابآوری خانواده انجام شده است. درین راستا، زارعان، فرجبخش و معتمدی (۱۴۰۰)، در تدوین و اعتباریابی الگوی تابآوری خانواده مبتنی بر تجربیات زیسته خانواده‌ها، مولفه نظام باورها را به عنوان عامل علی الگو و راهبردهای ارتباطی و انطباقی را به عنوان راهبردهای اصلی الگو شناسایی کردند. وزیری و همکاران (۱۳۹۹)، به بررسی عوامل مؤثر بر تابآوری خانواده ایرانی پرداخته و نشان دادند که نظام باورها، منابع بیرونی، و ساختار خانواده به صورت مستقیم و ویژگی‌های شخصیتی و مهارت‌ها به صورت غیرمستقیم بر تابآوری خانواده مؤثر بودند. ساختار خانواده مخصوصاً مفاهمی نظیر صمیمت، همکاری، و توافق است که تابآوری خانواده را در بحران‌ها افزایش می‌دهد. اصغری و قاسمی (۱۳۹۹)، در پژوهشی با عنوان نقش تابآوری روان شناختی در ارتباط بین تابآوری خانواده و نگرش به مواد مخدر در دختران و پسران به بررسی نقش میانجی تابآوری روان شناختی پرداخته و دریافتند، تابآوری خانواده، قابلیت انتقال به اعضای خانواده را دارد.

جعفرزاده، سلیمانیان و محمدی‌پور (۱۳۹۹)، نشان دادند دو متغیر تمایزی‌افتگی، عملکرد خانواده و ناگویی هیجانی پیش‌بینی‌کننده مناسبی برای سطح خیشونت خانگی است و نشان از اهمیت نقش هیجانات و باورها و ارزیابی‌های شناختی فرد از موقعیت دارد. حسینی بی‌جندي (۱۳۹۴)، در پژوهش خود اثبات کرد که نگرش سیستمی در مورد خانواده بیان می‌کند که تغییر در هر بخش از سامانه خانواده، کل سامانه را تحت تأثیر قرار خواهد داد و ارتباط درونی سامانه خانواده طوری به هم گره خورده است که تغییر در هر عضو باعث تغییر غیر قابل اجتناب در تمام آن می‌شود. در این راستا، کاکس، کرام، ریچموند و نوریس (۲۰۲۲)، در پژوهشی تحت عنوان بررسی تابآوری خانواده در کارکنان امنیت‌ عمومی، نشان دادند آسیب‌پذیری خانواده‌ها متغیر است و معنا‌سازی، همکاری، احساس انسجام و ارتباط به عنوان موضوعات مرتبط با فرآیندهای درون خانواده شناسایی شدند و شناخت نقش خانواده‌ها و نیاز به اطلاعات و آموزش برای افزایش تابآوری خانواده ضروری است. نیستور و همکاران (۲۰۱۷)، نشان دادند که سطوح بالاتر در صمیمت و هم‌جوشی همسر/ هم‌جوشی بین نسلی و قدرت شخصی به طور قابل توجهی اضطراب کمتری را پیش‌بینی می‌کنند در حالی که سطوح بالاتر صمیمت همسر و مثلث سازی کمتر با همسرو فرزندان به طور معنی‌داری اجتناب کمتری را پیش‌بینی می‌کند. مصطفی آلبن و همکاران (۲۰۱۶)، نیز در پژوهشی با عنوان نقش اقتدارشخصی، صمیمت بین نسلی و مثلث‌سازی خانوادگی در جوانان به این نتیجه رسیدند که از سطح اقتدارشخصی بالاتر و میزان صمیمت کمتری با والدین برخوردارند، کمتر درگیر رفتارهای پرخط‌رنده. برتونی و بودنمن^۱ (۲۰۱۵)، در پژوهشی با عنوان تأثیر باورهای ارتباطی مثبت و منفی بر کیفیت زندگی زناشویی به این نتیجه رسیدند که نگرش‌ها و باورهای ارتباطی منطقی و منفی در مقایسه با رفتارها و گرایش‌های مثبت بر کیفیت زناشویی تأثیر زیادی دارد و به موازات آن احتمال رفتارهای منفی دو جانبه را افزایش می‌دهد. برابر بررسی در مطالعات فوق می‌بینیم که به استثنای چند پژوهش در خارج از کشور، متسفانه مولفه اقتدارشخصی در نظام خانواده که عامل مهم و اساسی در نظریه سیستمی جدید می‌باشد، از دید پژوهشگران داخل کشور مغفول مانده است. علاوه بر این مطالعه‌ای که رابطه تابآوری خانواده با باورهای ارتباطی ناکارآمد و اقتدارشخصی را به طور همزمان سنجیده باشد، وجود نداشته و همچنین جای مدلی که با نگاه سیستمی، تابآوری نظام خانواده را تدوین کرده باشد، در پژوهش‌های مدلیابی خالیست. لذا این مطالعه در پاسخ به این خلاصه‌ها و شکاف موجود پژوهشی به تدوین مدلی برای تابآوری خانواده در جامعه زنان قربانی همسرآزاری با رویکرد سیستمی پرداخت.

۳. ملاحظات نظری

۳-۱. تعریف مفاهیم

همسرآزاری: همسرآزاری به هر گونه عمل خشونت‌آمیز شوهر علیه زن که منجر به صدمات روانی، جسمی، جنسی، اجتماعی و مالی در او می‌شود یا به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر سلامت او تاثیر داشته باشد، اطلاق می‌شود. همچنین این‌گونه رفتار می‌تواند با تهدید، اجبار یا سلب مطلق آزادی و اختیار همسر و در حضور جمع یا در پنهانی صورت‌گیرد (سازمان بهداشت جهانی، ۲۰۲۰).

مسئله اجتماعی: مسئله اجتماعی پدیده‌ای بیرون از فرد بوده و برای ارائه راه حل باید اصلاحات سیستمی صورت‌گیرد و فقط با اصلاح در سطح فرد مسئله حل نخواهد شد (موسوی و همکاران، ۱۳۹۸، ۱).

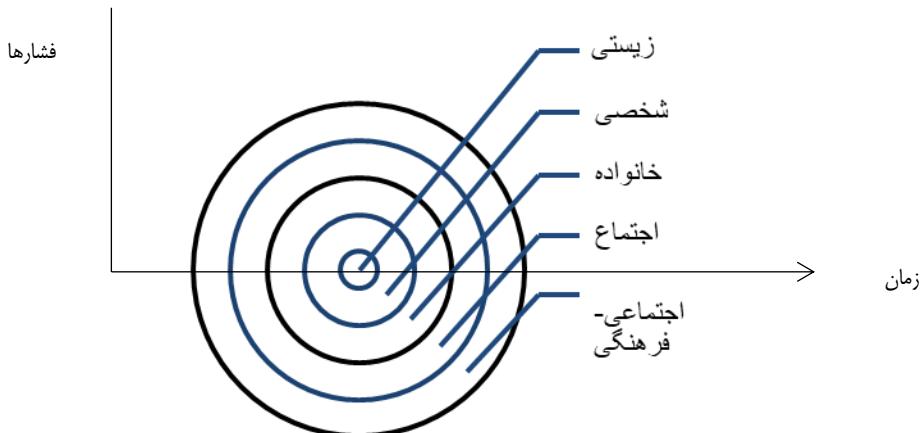
تابآوری خانواده: تابآوری خانواده به ظرفیت خانواده به عنوان یک سیستم کارکرده در غلبه بر چالش‌های مهم زندگی، رویدادهای بسیار استرس‌زا و زمینه‌های اجتماعی که بر کل خانواده تأثیر می‌گذارد، اشاره دارد (والش، ۲۰۲۱).

اقتدارش شخصی در نظام خانواده: به مجموعه‌ای از توانایی‌ها شامل: توانایی تمایزشدن تدریجی از زمینه رابطه با خانواده اصلی، حفظ ارتباط صمیمی با والدین و افراد مهم زندگی ضمن حفظ فردیت، توانایی کنترل احساسات، افکار، توانایی بر عهده‌گرفتن مسئولیت، تصمیمات و اعمال و انتخابها، توانایی تشخیص، کنترل یا هدایت عقیده، باور یا احساس خود بدون تعصب و تحت فشارهای اجتماعی و انتظارات دیگران از جمله اعضای خانواده، اطلاق می‌شود (بری، ۲۰۰۴).

باورهای ارتباطی ناکارآمد: باورهایی هستند که بر الزام، اجبار، جزم‌اندیشی و اجحاف تأکید دارند و مانع سلامت فکر و سالم سازی محیط فردی و اجتماعی می‌شوند (شفیع آبادی و ناصری، ۱۳۹۷).

۳-۲. چارچوب نظری

رویکرد تابآوری خانواده: خانواده به عنوان نهادی اجتماعی، در عصر جدید دچار تغییرات گسترده‌ای شده‌است. تحولات گوناگون اجتماعی، صنعتی و علمی، مشکلات بسیاری برای خانواده‌ها در اکثر جوامع، بالاخص ایران، بوجود آورده است. کنارآمدن با فشارهای زندگی، هماره، بخشی از واقعیت‌های زندگی انسان بوده و در دوره‌های گوناگون زندگی به اشکال مختلفی نمایان می‌شود (برمودز و مانسینی، ۲۰۱۲). تابآوری خانواده بر عملکرد سازگار خانواده در موقعیت‌های سخت مرکز می‌کند. عملکرد مؤثر و سازگاری مثبت به نوع، شدت و مزمن بودن چالش‌های نامطلوب و منابع، محدودیت‌ها و اهداف خانواده در بافت اجتماعی و مسیر زندگی بستگی دارد. اینکه خانواده‌ها چگونه تغییرات را ایجاد می‌کنند، به مهارت‌ها و منابع در دسترس آنها برای غلبه بر بحران بستگی دارد که سطوح مختلفی از تابآوری را به وجود می‌آورد (والش، ۲۰۱۶). در تمام نظریات مطرح شده در این خصوص سه اصل اساسی وجود دارد: وجود چالش، بحران، یا سختی عمدی و بالقوه که عملکرد خانواده را بهم می‌زند؛ توانایی خانواده برای استفاده از منابع درونی و بیرونی؛ و فرآیند پویای درگیر شدن با چالشها و سازگاری (گازمن، ۲۰۱۱). تحقیقات معاصر نیز تأیید می‌کنند که تابآوری خانواده (۱) در زمینه‌های خطر رخ می‌دهد، (۲) توسط عوامل محافظتی تسهیل می‌شود و (۳) پیامدهای خوبی را به همراه دارد (ون بردا، ۲۰۱۸). لذا فرایندهای تابآوری خانواده در نهایت توسط والش به صورت شکل (۱) ترسیم شد.

شکل (۱): فرایند تاب‌آوری در خانواده. منبع: (والش، ۲۰۱۶)

در مجموع، یک چارچوب تاب‌آوری خانواده می‌تواند با (الف) ارزیابی عملکرد خانواده بر روی متغیرهای کلیدی سیستم، همانطور که با ارزش‌ها، ساختار، منابع و چالش‌های هر خانواده مطابقت دارد و سپس (ب) در غلبه بر چالش‌های نامطلوب پیش‌رو، مداخلات برای تقویت عملکرد خانواده را هدف قرار دهد و تحقیق و عمل را هدایت کند. این رویکرد مشارکتی، منابع ارتباطی، اجتماعی، فرهنگی و معنوی را تقویت می‌کند که بر پایه اعتقاد عمیق به پتانسیل انسانی برای بهبودی و رشد مثبت ناشی از ناملایمات استوار است (والش، ۲۰۲۱).

تئوری همسرآزاری: در خصوص خشونت خانگی نیز تنوع تئوری‌های همسرآزاری منجر به شکاف بین محققان در این زمینه شده است که ناشی از فضای کلی سیاسی و اجتماعی می‌باشد که این نظریه‌ها تحت آن توسعه یافته‌اند. در نتیجه، برخی از نظریه‌های خشونت‌های خانگی موجود به دلیل توانایی آنها در توضیح یافته‌های متناقض یا ناهمگونی پدیده خشونت خانگی محدود است. برخی از چارچوبهای نظری همسرآزاری به نظر می‌رسد تعدادی از مزایای بالقوه را نسبت به سایرین فراهم می‌کند. با این حال، نتیجه تجربی آنها هنوز مشخص نشده است. اگرچه گام‌های اولیه برای مفهوم‌سازی و کشف زمینه خشونت‌خانگی علیه زنان برداشته شده است، به نظر می‌رسد که ما نیاز به پیشرفت کافی در این زمینه داریم تا محققان بتوانند به طور سیستماتیک زمینه و پیچیدگی خشونت خانگی علیه زنان را در تئوری و عمل بررسی کنند (برلومووا، گالینا و خماندوریسکایا^۱، ۲۰۱۸).

رویکرد سیستمی ویلیامسون: خانواده‌ها سیستم‌هایی هستند که اعضای آن‌ها به صورت پویا و به هم متصل هستند: کاری که هر یک از افراد خانواده انجام می‌دهند، روی بقیه افراد تأثیر می‌گذارد (آنکونا و پرکینس، ۲۰۲۲). اگر والدین فردی، زندگی بی‌معنی و بی‌هدفی داشته باشند، فرزندان می‌توانند از همان زندگی بی‌معنی و بی‌هدف پیروی کنند و در این صورت وفاداری به خانواده اصلی را حفظ می‌کنند (بوسزورمنی والریچ^۲، ۱۹۸۱). در این راستا ساختار اقتدارشخصی درسیستم خانواده توسط ویلیامسون (۱۹۹۱) به عنوان توانایی کنترل احساسات، افکار، تصمیمات و اعمال خود مطرح شد که به ویژگی‌های یک خود مستقل اشاره دارد. از آنجاییکه الگوهای خانواده تمایل دارند از نسلی به نسل دیگر بازتولید شوند سوال اصلی نظریه اقتدارشخصی ویلیامسون (۱۹۹۱) در سیستم خانواده این بود که: چگونه فرد می‌تواند از نظر عاطفی خانه از خانواده مجزا شود و رفتارها را به خانواده بعد خود منتقل نکند در حالی

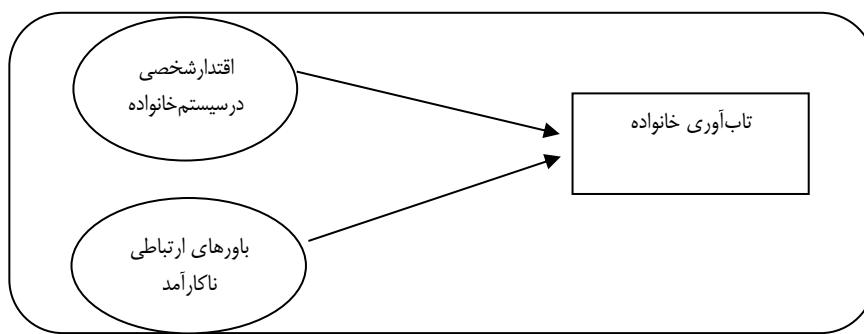
1 Burelomova A.S., Gulina M.A., Tikhomandritskaya

2 Boszormenyi & Ulrich

که هنوز به نحوی صمیمانه با خانواده مبدأ خود در ارتباط است؟ لذا این نظریه به ساختار سیستمی خانواده و روابط اعضاء در آن پرداخته و اقتدارشخصی در این سیستم تبیین می‌شود. این مولفه ترکیبی از تمایز خود و مفاهیم صمیمیت بین نسلی است (ویلیامسون، ۱۹۹۱).

نظریه باورهای ارتباطی ادیلسون و اپستین: یکی دیگر از اساسی ترین عواملی که بر تابآوری افراد موثراست، تفکرات غیرمنطقی^۱ است. افکار غیر منطقی با واقعیت همگونی نداشته و بر اساس ظن و گمان هستند. فرد واجد تفکر غیرمنطقی، حکم‌های از پیش تعیین شده داشته و به دلیل اینکه فکر غیر منطقی با واقعیت در ارتباط نیست، موجب تعارض شده و مانع برخورد موفقیت‌آمیز فرد با حوادث و الزام‌های زندگی می‌شود (حیدری، مظاہری و پور اعتماد، ۱۳۸۴). با گسترش ارزیابی باورهای ارتباطی ناکارآمد پنج باور ناکارآمدی که در ارتباط سهیم هستند را مشخص کردند. این باورها عبارتند از: تخریب‌کنندگی مخالفت، باور به عدم تغییرپذیری همسر، کمال‌گرایی جنسی و باور در مورد تفاوت‌های جنسیتی. به نظر آدیلسون و اپستین (۱۹۸۲) چسبیدن به این باورها، احتمالاً به روش‌های حل مسئله نادرست یا جبری هدایت می‌شود. به عنوان نمونه باور به تفاوت‌های جنسیتی باورهای قابلی هستند که بدون اساس عملی بوده و مردم پیش‌اپیش، ویژگی‌های خاصی را به دو جنس نسبت می‌دهند. این عقاید غیرمنطقی میراث اجتماعی هستند که از طریق تجرب شخصی، خانواده و فرهنگ جامعه به وجود می‌آیند (حسنی، ۱۳۹۷). لذا در می‌یابیم آگاهی زوجین از باورهایشان که در قالب فرهنگ و اجتماع و خانواده شکل گرفته می‌تواند از ایجاد تنشهایی که منجر به بروز اختلافات خانوادگی می‌شود؛ جلوگیری کند (دریانی، فرخزاد و لطفی کاشانی، ۲۰۱۹).

بر اساس ادبیات و پیشینه مطالعاتی صورت گرفته وبا بهره از چارچوبهای نظری سیستمی ویلیامسون (۱۹۹۱) و نظریه سیستمی تابآوری خانواده والش (۲۰۰۳) و باورهای ارتباطی ادیلسون و اپستین (۱۹۸۲) مدل مفهومی پژوهش به صورت شکل (۲) طراحی گردید و با دیدگاه ترکیبی از عوامل مختلف موجود در این نظریه‌ها، پژوهش انجام شد.

شکل (۲): مدل مفهومی پژوهش

۴. روش پژوهش

طرح پژوهش حاضر، مبنی بر روش همبستگی با تکیه بر الگویابی معادلات ساختاری^۲ است. جامعه آماری این پژوهش، شامل زنان قربانی همسرآزاری مراجعه کننده به دوایر مددکاری اجتماعی کلانتریهای شهر تهران در سال ۱۴۰۰ بود که نسبت به تشکیل پرونده

1 thoughts irrational

2 structural equation modeling (SEM)

شکایت همسرآزاری، اقدام کرده بودند. پرسشنامه‌ها به طور مساوی بین کلیه کلانتریهای توزیع نمونه‌گیری هدفمند بود. حجم نمونه برابر فرمول: $(n < Q5 < 15)$ تعیین شد، لازم به ذکر است که نمونه نباید از ۲۰۰ نفر کمتر باشد (همون، ۱۳۹۳). به این ترتیب باعنایت به تعداد ۱۳ مولفه در این پژوهش و با احتساب ریزش و افت آزمونی‌ها، تعداد ۲۵۰ نمونه انتخاب شد. برای جمع‌آوری داده‌ها ابزارهای زیر به کار رفت.

مقیاس تابآوری خانواده^۱ سیکسی^۲: این مقیاس به منظور سنجش تابآوری خانواده بر اساس نظریه سیستمی تابآوری خانواده والش توسط سیکسی در سال ۲۰۰۵ ساخته شده است (سیکسی، ۲۰۰۵). این ابزار ۶۶ گزاره دارد و یک مقیاس چهاردرجه ای لیکرتی محاسب می‌شود که درجه‌های یک (کاملاً مخالف) تا چهار (کاملاً موافق) را در برگرفته و به بررسی، میزان تابآوری خانواده در ۳ حوزه (ارتباط و حل مسئله، منابع مذهبی/ اجتماعی و پذیرش مشکل) می‌پردازد. نمرات این مقیاس در طیفی بین ۶۶ تا ۲۰۴ قرار می‌گیرند. نمرات بالا نشان‌دهنده سطح بالایی از تابآوری درخانواده است. سیکسی و بوچانان^۳ پایابی ابزار را با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۶ گزارش کرده و روایی آن را با استفاده از روایی سازه، روایی ملاکی پیش‌بین و همزمان بررسی نموده‌اند (بوچانان، ۲۰۰۸). حسینی و حسین چاری در سال ۱۳۹۱ این مقیاس را در ایران ترجمه و هنجاریابی کرده و ضریب آلفای کرونباخ کل مقیاس را ۰/۹۳ و ضریب آلفای کرونباخ خرد مقیاسها را از ۰/۷۶ تا ۰/۹۳ گزارش کرده‌اند.

پرسشنامه اقتدارشخصی درسیستم خانواده فرم A^۴: این آزمون توسط بری، ویلیامسون، مالون^۵ در سال ۱۹۸۴ و بر اساس نظریه جنبه‌های فعلی بین‌نسلی خانواده طراحی شد. این آزمون فرم‌های مختلفی دارد. فرم A مورد استفاده در این پژوهش با مقیاس لیکرت شامل ۵ بخشی پاسخ داده می‌شود. مجموع نمرات حساب و نمره بالانسان‌دهنده اقتدارشخصی بالاتر می‌باشد. پایابی آزمون توسط بری و همکاران به روش آلفای کرونباخ برای بزرگسالان غیربالتینی (۹۰ نفر) بین ۰/۸۲ تا ۰/۹۵ در بار اول و از ۰/۸۰ تا ۰/۹۵ در بار دوم با میانگین‌های ۰/۹۰ و ۰/۸۹ بود. آلفای کرونباخ برای مقیاس‌هایی از نمونه غیربالتینی دیگر (۴۰ نفر) بین ۰/۷۶ تا ۰/۹۶ بود. برابر نظر متخصصین امر پس از بررسی محتوایی و مبانی نظری و پیشینه و هدف پژوهش، زیرمقیاس‌های (مثلث‌سازی بین‌نسلی، صمیمت همسر، همچوشی/ فردیت همسر، تهدید بین‌نسلی و اقتدار شخصی) که جمماً ۹۰ سوال می‌باشد مدنظر قرار گرفت. اعتبار محتوایی پرسشنامه با نظر کارشناسان و متخصصان مورد تایید قرار گرفته و اعتبار روایی این ابزار از طریق تحلیل عاملی تاییدی مورد بررسی و اندازه‌گیری قرار گرفته و از برآش مناسب برخوردار بود. روایی و پایابی این آزمون در ایران توسط ادب‌کیا، امامی پور، کشاورزی و محمدخانی در سال ۱۴۰۱ بررسی و ضریب آلفای کرونباخ این مقیاس ۰/۶۸ تا ۰/۷۴ براورد گردیده است.

پرسشنامه باورهای ارتباطی^۶: این پرسشنامه به منظور اندازه‌گیری باورهای ناکارآمد در زندگی زناشویی توسط ایدلسن و اپستین^۷ در سال ۱۹۸۱ ساخته شده است. این پرسشنامه دارای ۴۰ سوال است که هر سوال در طیف لیکرت به صورت ۶گزینه‌ای از ۰ (کاملاً غلط) تا ۵ (کاملاً درست) پاسخ داده می‌شود. برای نمره‌گذاری همه نمره‌ها باهم جمع می‌شود و نمره بدست آمده، نمره باورهای ارتباطی فرد را تشکیل می‌دهد. این پرسشنامه دارای پنج خرده آزمون است که عبارتند از: باور به تخریب‌کنندگی مخالف، باور به تغییرنایذیری همسر، ذهن‌خوانی، کمال‌گرایی جنسی و باور به تفاوت‌های جنسی می‌شود. پایابی این آزمون با آلفای کرونباخ

1 Family resilience Questionnaire

2 Sixbey

3 Buchanann

4 Personal Authority in the Family System Questionnaire (PAFS-QA)

5 Bray, Williamson, Malone

6 Relationship Beliefs Inventory (RBI)

7 Eidelson & Epstein

برای خرده مقیاسها از دامنه ۷۲ تا ۸۱ درصد است و هر ۵ خرده مقیاس رابطه معناداری با سازگاری زناشویی دارند. این پرسشنامه در پژوهش حیدری و همکاران در سال ۱۳۸۴ مورد بررسی قرار گرفت. آنها همسانی درونی را برای خرده‌مقیاس‌ها از ۰/۴۷ تا ۰/۷۰ به دست آورند. ضریب آلفای کرونباخ برای این مقیاس در ایران ۰,۷۲-۰,۸۱ است.

۵. یافته‌های پژوهش

سوال اول: آیا تابآوری خانواده، متاثر از مولفه‌های اقتدار شخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد در زنان قربانی همسرآزادی است؟

در راستای یافتن پاسخ سوال اول، در ابتدا به بررسی متغیرهای جمعیت شناختی جامعه موجود پرداخته و پس از ارزیابی متغیرها در سطح توصیفی، نرمال بودن داده‌ها مورد بررسی قرار گرفت. سپس روابط بین متغیرها با تابآوری خانواده در سطح استنباطی مورد ارزیابی قرار گرفت. در سطح توصیفی به منظور سنجش متغیرهای پژوهش، میانگین و انحراف معیار به کار رفت. در ارزیابی مفروضه‌های تحقیق، آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن توزیع نمرات استفاده شد. در پژوهش حاضر ۲۵۰ زن حضور داشتند که میانگین و انحراف استاندارد سن آنان به ترتیب برابر با ۳۵/۹۹ و ۷/۳۷ سال بود و بیشترین شرکت کنندگان در متوسط سنی ۳۶ تا ۴۰ سال قرار داشتند. میزان تحصیلات ۲۹ نفر (۱۱/۶ درصد) از شرکت کنندگان زیر دیبلم، ۸۰ نفر (۳۲ درصد) دیبلم، ۳۰ نفر (۱۲ درصد) فوق دیبلم، ۶۵ نفر (۲۶ درصد) لیسانس و ۴۶ نفر (۱۸ درصد) فوق لیسانس یا بالاتر بود. ۹۸ درصد شرکت کنندگان ازدواج اولی بودند و سابقه جدایی نداشتند. ۷۱/۲ درصد از زنان مذبور دارای فرزند بودند. در این پژوهش تعداد زنان خانه دار ۵۶/۸ درصد و ۴۳/۲ درصد شاغل بودند.

جدول (۱). آمارهای توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف استاندارد	چولگی	کشیدگی
تابآوری خانواده	۲۱	۱۹۵	۱۱۵/۵۸	۱۱/۵۵	-۰/۸۲۵	۰/۳۳۴
اقتدار شخصی در سیستم خانواده	۸۰	۲۹۳	۱۵۹/۴۳۰	۱۳/۳۴	۰/۲۵۴	۰/۳۶۲
باورهای ارتباطی ناکارآمد	۴۰	۱۹۰	۹۷/۱۰	۸/۳۷	-۰/۸۷۹	-۱/۰۲۱

جدول (۱)، کمینه، بیشینه، میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. در بررسی همخطی داده‌ها با متغیر تحمل و تورم واریانس در سطح بهنجار می‌باشد و نشان از عدم همخطی متغیرهای بروزنرا و درونزا است. با توجه به بررسی و تصحیحات انجام شده در خصوص نرمالی داده‌ها با آزمون‌های کولموگروف-اسمیرنوف، جعبه ای و ماهالانوبیس از آنجایی که سطوح معناداری آمارهای نرمال بودن کلموگروف اسمیرنوف بزرگتر از $0/05 > 0/05$ هستند ($P < 0/05$)، می‌توان نتیجه گرفت داده‌ها به طور قطع نرمال می‌باشد و می‌توان تحلیل استنباطی داده‌ها را انجام رساند.

در سطح استنباطی به منظور بررسی روابط بین متغیرها، ضریب همبستگی پیرسون و مدلسازی معالات ساختاری به کار رفت. در این پژوهش، برای برآش مدل پیشنهادی از شاخصهای برآزندگی شامل مجذور کای^۱ با احتمال بزرگتر از $0/05$ ، ریشه خطای میانگین مجذورات تقریب^۲ با نقطه برش کوچکتر از $0/08$ ، شاخص نکویی برآش تعديل شده^۳ با نقطه برش کوچکتر از $0/09$ ، شاخص

1 . Chi Square

2 . Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

نیکویی برازش^۳ با نقطه برش کوچکتراز ۰/۹۰ و شاخص نکویی تطبیقی^۴ با نقطه برش کوچکتراز ۰/۹۰ با درنظرگرفتن مقادیر برازش مذکور استفاده شد. برای بررسی اثرات مستقیم متغیرها از روش حداکثر درستنمایی وجهت تحلیل داده‌ها از نرمافزارهای SPSS ۱۸ و AMOS ۲۳ استفاده شد. مقدار آلفا در تمامی آزمونها برابر با ۰/۰۵ در نظرگرفته شد.

جدول (۲): ماتربیس همبستگی بین متغیرهای پژوهش

متغیر	۱	۲	۳
تاب آوری خانواده	۱		
اقتدار شخصی در سیستم خانواده	.۲۸***	۱	
باورهای ارتباطی ناکارآمد	-.۳۰***	-.۲۸***	۱

برابرنتایج مندرج در جدول (۲)، بین اقتدار شخصی در سیستم خانواده ($r=0.28$ و $p<0.01$) با تاب آوری خانواده رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. بین باورهای ارتباطی ناکارآمد ($t=-3.0$ و $p<0.01$) با تاب آوری خانواده رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. لذا با توجه به همبستگی معنی دار بین متغیرهای اقتدار شخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد، با تاب آوری خانواده امکان بررسی مدل پژوهش فراهم گردید که نتایج ضرایب مستقیم و برازش مدل در ادامه آمده است.

جدول (۳): برآورد مستقیم مدل با روش حداکثر درست نمایی (ML)^۴ به همراه مقادیر بحرانی

متغیر	b	β	R2	t مقدار	معنی‌داری
اقتدار شخصی در سیستم خانواده بر تاب آوری خانواده	.۰/۳۵۷	.۰/۲۷۶	.۰/۰۹۸	۳/۹۷۸	۰/۰۰۱
باورهای ارتباطی ناکارآمد بر تاب آوری خانواده	-.۰/۴۰۹	-.۰/۲۵۵	.۰/۱۰۴	۳/۷۱۱	۰/۰۰۰

همانطور که در جدول (۳) مشاهده می‌شود ضریب مسیر مستقیم اقتدار شخصی در سیستم خانواده ($\beta=0/276$ و $\text{sig}=0/001$) بر تاب آوری خانواده مثبت و معنادار و ضریب مسیر باورهای ارتباطی ناکارآمد ($\beta=-0/255$ و $\text{sig}=0/000$)، بر تاب آوری خانواده منفی و معنادار بودند.

سوال دوم: آیا مدل از برازش مناسبی برخوردار می‌باشد؟

پس از بررسی ضرایب مسیرهای مستقیم و اثبات معناداری روابط متغیرها، برازش مدل از طریق شاخص‌های برازنده‌گی مورد بررسی قرار گرفته و مدل نهایی تایید شد.

1 . Adjusted Goodness Of Fit Index (AGFI)

2 . Goodness Of Fit Index (GFI)

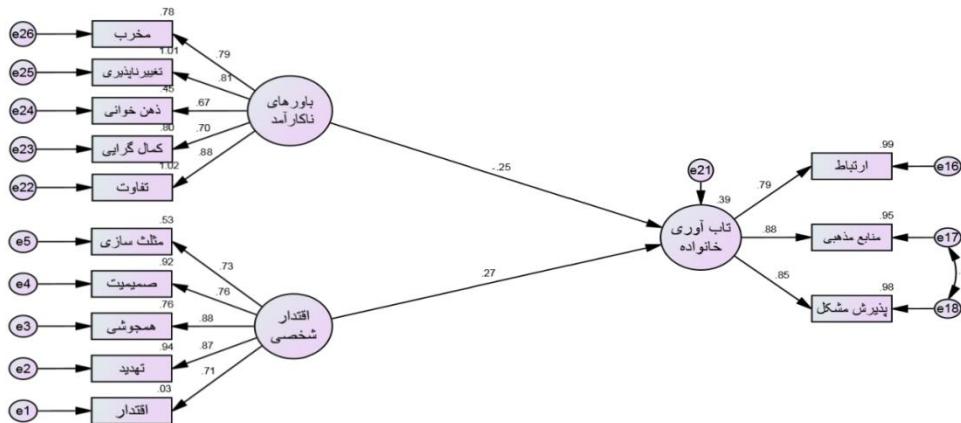
3 . Comparative Fit Index (CFI)

4 .maximum likelihood

جدول (۴): شاخص‌های برازش حاصل از تجزیه و تحلیل مدل

شاخص	شاخص‌ای نیکویی برازش	مقادیر مطلوب	مقادیر به دست آمده قبل از اصلاح	نتیجه گیری
مطلق	آزمون نیکویی برازش محدود کای (χ^2)	Nil	۶۳۴/۵۵۰	-
	شاخص نیکویی برازش (GFI)	.≥.90	.۹۹۹	برازش قابل قبول
	شاخص نیکویی برازش تعدیل شده (AGFI)	.≥.90	.۹۹۵	برازش قابل قبول
	شاخص استاندارد شده برازش (NFI)	.≥.90	.۹۹۷	برازش قابل قبول
	شاخص برازش تطبیقی (CFI)	.≥.90	.۹۹۰	برازش قابل قبول
	شاخص برازش تطبیقی (TLI)	.≥.90	.۹۹۳	برازش قابل قبول
	شاخص برازش نسبی (RFI)	.≥.90	.۹۹۷	برازش قابل قبول
	شاخص برازش هنجار شده (PNFI)	.۰/۵ ≥	.۰/۵۱	برازش قابل قبول
	ریشه خطای میانگین محدودات تقریب (RMSEA)	.۰/۰.۸ ≤	.۰/۰.۴۲	برازش قابل قبول
	نسبت محدود کای به درجات آزادی (χ^2 / df)	.۳ ≤	.۲/۵۹۰	برازش قابل قبول
متقصد	درجه آزادی (df)	.≥	.۲۴۵	
	(p)	.۰/۰.۵ ≤	.۰/۰...	برازش قابل قبول

در جدول (۴) نیز شاخصهای نیکویی برازش مدل پژوهش آمده‌است. جهت آزمودن مدل مورد نظر در پژوهش حاضر، روش الگویابی معادلات ساختاری (SEM) اعمال گردیده است.

شکل (۳): مدل برازش، تاییدشده و نهایی پژوهش

آماره‌های بدست آمده از سه شاخص تطبیقی، مطلق و مقصد نشان دادند که مدل اولیه در شاخص مقصد دارای برازش غیرقابل قبول است. در شاخص برازش هنجارشده (PNFI) با مقدار ۰/۴۹۷ کمتر از حد مطلوب ۰/۵ بود و شاخص مقصد دارای برازش‌های غیرقابل قبول بود که در مسیر خطاهای واریانس‌های بدست آمده اصلاحاتی به روش آزاد سازی پارامترها برروی مدل اندازه گیری

انجام گرفته و در نهایت با تایید شاخص‌های برازش مدل برابر شکل (۳) تایید شد.

۶. بحث و نتیجه گیری

در پژوهش حاضر به این سوال اصلی که آیا تابآوری خانواده متاثر از اقتدار شخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد در زنان قربانی همسرآزاری بوده و مدل از برازش مناسبی برخودار است پاسخ داده شد. بر اساس نتایج به دست آمده در این پژوهش که بر روی زنان خشونت دیده انجام گرفت معلوم گردید که مدلیابی تابآوری خانواده براساس اقتدار شخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد در زنان قربانی همسرآزاری دارای برازش خوبی است. ضریب اثر مسیر مستقیم اقتدارشخصی در سیستم خانواده بر تابآوری خانواده مثبت و معنادار و ضریب اثر مسیر مستقیم باورهای ارتباطی ناکارآمد بر تابآوری خانواده منفی و معنادار بود؛ در بررسی تحقیقات پیشین، پژوهشی وجود نداشت که به طور مستقیم به بررسی روابط اقتدارشخصی در سیستم خانواده و باورهای ارتباطی ناکارآمد برتابآوری خانواده در زنان قربانی همسرآزاری پرداخته باشد؛ بنابراین نتایج مطالعه حاضر با یافته‌های پژوهش‌های مرتبط با این پژوهش مقایسه می‌شود. یافته‌های این پژوهش با نتایج مطالعات زارعان، فرجبخش و معتمدی (۱۴۰۰)، اسلامی (۱۳۹۹)، مولایی، لطفی و صدری دمیرچی (۱۳۹۸)، موزیری، شفیع‌آبدی، اسماعیلی و یونسی (۲۰۲۱)، نیستور و همکاران (۲۰۱۷)، مصطفی آلپن و همکاران (۲۰۱۶)، دیستالیروتایلر (۲۰۱۵)، گاویدیا پاین، دنی، دیویس، فرانسیس و جکسون^۱ (۲۰۱۵) و کر و بوئن (۱۹۸۸) همسو است. در موقع بحران نظام خانواده به شدت تحت تاثیر قرار می‌گیرد و ارتباط در خانواده می‌تواند نقش عامل حمایتی در حفظ نظام خانواده را بازی‌کند. نظام‌های باور خانواده با به اشتراک گذاشتن باورهایی که به اعضاء برای معناده‌ی به موقعیت‌های بحران کمک می‌کند تسهیل یک چشم انداز امیدوارکننده و مثبت را پرورش می‌دهد. برای بدست آوردن احساس انسجام، خانواده‌ها می‌توانند با بازتعریف بحران به عنوان یک چالش مشترک که قابلیت درک و مدیریت را دارد و معنادار نیز هست یاری‌شوند. باورهای ارتباطی همواره نقش موثری در کیفیت ارتباط و سازگاری و کارکرد خانواده داشته‌است. در این پژوهش ضریب مسیر باورهای ارتباطی ناکارآمد از قدرت قابل توجهی برخودار می‌باشد که این نشان از اهمیت باورهای ارتباطی در خانواده برای قوام و دوام آن بالاخص در رویارویی با مشکلات و بحران‌هایی مانند موقعیت همسرآزاری دارد. وقتی فردی تابع و دست خوش افکار ناکارآمد و باورهای غیرمنطقی باشد با پیامدهای منفی نیز مواجه خواهد شد. رفتار ناکارآمد فرد به عنوان یک برانگیزاننده باور نامعقول همسر در خانه، عمل می‌کند که منجر به ایجاد اختلال در احساسات و رفتار او می‌شود و این خود نیز به عنوان محركی مضاعف برای تخریب احساسات همسرش بکار گرفته می‌شود. بنابراین می‌توان این گونه تبیین کرد که جای گرفتن باورهای مخرب ارتباطی در سیستم شناختی افراد موجب تداوم رفتار خشونت علیه همسر شده و کیفیت ارتباط و همچنین تاب آوری زندگی خانوادگی را تحت تاثیر قرار دهد. از آنجایی که فرزندان از والدین تاثیر مستقیم می‌پذیرند هر جوی چه مثبت و چه منفی بر خانواده حاکم باشد بر کل خانواده تاثیر می‌گذارد. لذا منطقی است که با شناسایی باورهای ارتباطی ناکارآمد در زنان قربانی همسرآزاری می‌توان میزان تابآوری خانواده را هم پیش بینی کرده و با بکارگیری اقدامات به موقع در جهت بهبود باورهای ارتباطی غیرمنطقی از تداوم همسرآزاری کاسته و میزان تابآوری خانواده را افزایش داد.

موضوع مهم دیگر اقتدار شخصی در سیستم خانواده است که ساختاری بین‌نسلی است و رشد شخصی و تعامل خانوادگی را بهم پیوند می‌دهد. افرادی که در روابط خود با دیگران، از جمله والدین خود، اقتدارشخصی پیدا کرده‌اند، با آنها به عنوان همسالان ارتباط

برقرار می‌کنند و توانایی صحبت آزادانه درباره افکار و عقاید خود را دارا هستند. با توجه به تحقیقات مختلف در مورد روابط بین نسلی خانواده، الگوهای خانواده تمایل دارند از نسلی به نسل دیگر بازتولید شوند. بنابراین، سطح اقتدار شخصی، در روابط با افراد مهم بازتولید می‌شوند. برابر نظریه سیستمی، افراد اغلب ویژگی‌های خود از جمله تاب آوری و تمایز یافتنی را از خانواده خود فرا می‌گیرد و این ویژگی را به نسل بعد انتقال می‌دهند، پس عملکرد خانواده تحت تأثیر این ساز و کارها قرار می‌گیرد و از آنجا که رابطه بین اعضای یک خانواده به طور مستقیمی با کارکرد هر یک از اعضاء ارتباط دارد، توانایی هر یک از اعضاء برای کارکرد فردی ارتباط مستقیمی با، کارکرد کل خانواده دارد و این موضوع بیانگر تاثیر عملکرد و میزان توانمندی واقدار شخصی زنان به عنوان مدیر خانواده بر کارکرد کل خانواده است. افراد دارای اقتدارشخصی توانایی هدایت افکار و نظرات خود؛ انتخاب بیان یا عدم بیان افکار و عقاید خود بدون توجه به فشارهای اجتماعی؛ پذیرش واحترام به قضاوت شخصی خود، بر عهده گرفتن مسئولیت مجموع تجربیات خود در زندگی و مدیریت احساسات خود را داشته و معمولاً جنبه‌های مثبت زندگی را پررنگتر می‌بینند، روابط بین فردی قویتر و روحیه و توانایی بیشتری در برخورد با دشواریها دارند، لذا احساس امنیت و اعتماد به نفسی که زنان در سایه اقتدارشخصی به دست می‌آورند به کل خانواده انتقال می‌دهند و به خانواده توانایی کنترل بر حوادث را داده و قدرت تاب آوری آنها را بالا می‌برند. کسب این ویژگی‌های مثبت و انتقال آن به کل خانواده به خوبی بیانگر رابطه مثبت مولفه‌های اقتدارشخصی با تاب آوری خانواده است. از سویی از آنجاییکه خشونت علیه زنان از مشارکت کامل و برابر زنان و دختران در جامعه جلوگیری می‌کند در مجموع با کاهش همسرآزاری و تداوم خانواده‌ها می‌توان توانمندی جامعه را نیز افزایش داد.

این پژوهش گام مهمی در جهت شناخت عوامل موثر بر تاب آوری خانواده در زنان قربانی همسرآزاری برداشته است. نتایج، حاکی از اهمیت برنامه‌ریزی جهت ارتقای تاب آوری خانواده توسط سازمانهای اجرایی دولت و متولیان امر در حوزه خانواده از طریق کاهش باورهای ارتباطی ناکارآمد و نیز افزایش اقتدارشخصی، در زمان مواجهه با چالش و بحران دارد. سازمانهای خانواده‌محور و کارشناسان علوم اجتماعی می‌توانند با استفاده از نتایج این پژوهش با تدوین برنامه‌ها و کارگاههای آموزشی بر اساس عوامل شناسایی شده و سهم و نقش آنها در کاهش میزان خشونت خانگی، از ایجاد و افزایش خشونت در خانواده و انتقال آن به جامعه و نسل‌های بعد پیشگیری نمایند.

۷. منابع

- ادیب‌کیا، آلاله. امامی‌پور، سوسن. کشاورزی ارشدی، فرناز. محمدخانی، پروانه (۱۴۰۱). رابطه بین باورهای غیرمنطقی و رضایت زناشویی براساس نقش میانجی رفتار حل تعارض واسترس زناشویی. مجله روانشناسی پاییزی. ۱-۷.
- اسلامی، نیلوفر (۱۳۹۹). بررسی رابطه ذهن آگاهی و باورهای غیرمنطقی با تاب آوری در دانشجویان، هشتمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی، تهران، <https://civilica.com/doc/1032690>
- اصغری، فرهاد . صیادی، علی . قاسمی جوبنه، رضا (۱۳۹۹). نقش تاب آوری روان‌شناختی در ارتباط بین تاب آوری خانواده و نگرش به مواد مخدّر در دختران و پسران جوان: تحلیل اثر میانجی تعديل شده. پژوهش‌های انتظامی - اجتماعی زنان و خانواده ۸ (۲). ۴۰۶ - ۴۲۳ .
- بنانی، ملیحه (۱۳۹۶). بررسی و تحلیل فرهنگی زنان قربانی همسر آزاری با رویکرد سلامت روان کلانشهر تهران. کنفرانس بین المللی فرهنگ آسیب‌شناسی روانی و تربیت . <https://sid.ir/paper/891671/fa>
- بشريبور، سجاد. عطادخت، اکبر. غفاری، مظفر. مولایی، مهری (۱۳۹۵). بررسی رابطه نگرش‌های ناکارآمد با اضطراب اجتماعی در نوجوانان دانش آموز: نقش میانجی گر تنظیم هیجان. نشریه روان پرستاری. (۴ . ۴ . ۳۹ - ۳۳).

- بهرامی، میترا. علیپور، فردین (۱۳۹۸). ساخت ورواسازی فرم کوتاه پرسشنامه تجربه همسرآزاری. رفاه اجتماعی. ۱۹ (۷۲)، ص ۱۳۱-۱۴۵.
- عفرزاده، تکتم، سلیمانیان، علی اکبر. محمدی پور، محمد (۱۳۹۹). پیش بینی خشونت خانگی بر اساس عملکرد خانواده و سطح تمایزیافتنگی خود با نقش واسطهای ناگویی هیجانی در زنان مراجعه کننده به مراکز خدمات جامع سالمت شهر بجتورد. فصلنامه علمی پژوهشنامه تربیتی. ۱۶ (۵۶). ۷۸-۶۱.
- حسینی، فریده‌سادات. حسنی چاری، مسعود (۱۳۹۲). بررسی شواهد مرتبط با روایی و پایایی مقیاس تابآوری خانواده. مشاوره و روان درمانی خانواده. ۳ (۲).
- حسینی بیرجندی، مهدی (۱۳۹۴). روان درمانی خانواده و مشاوره خانواده. تهران: رشد.
- حسنی قاسم (۱۳۹۷). بررسی نگرش نسبت به بازنمایی جنسیت در باورهای عامیانه فرهنگ مازندران. مطالعات توسعه اجتماعی - فرهنگی؛ ۷ (۶۷-۹۰): ۶۷-۹۰.
- حیدری، محمود. مظاہری، محمدعلى. پوراعتماد، حمیدرضا (۱۳۸۴). رابطه باورهای ارتباطی با احساسات مثبت نسبت به همسر. خانواده پژوهی. ۲ (۱۲۲). ۱۳۰-۱۲۲.
- دانش، پروانه. شریتیان، محمدحسن. طوفی، پویا (۱۳۹۶). تحلیل جامعه‌شناختی خشونت خانگی علیه زنان و رابطه آن با احساس امنیت درخانه (مطالعه موردی زنان ۴۵-۸۱ سال شهرمیانه). پژوهش‌های راهبردی امنیت ونظم اجتماعی. ۶ (۱۶). ۴۷-۷۲.
- دربانی، سید علی. فخر زاد، پگاه. لطفی کاشانی، فرح (۲۰۱۹). اثربخشی تحلیل رفتار مقابله در مقایسه با خانواده درمانی راهبردی کوتاه مدت بر تعارضهای کلامی، غفلت و سوء رفتار زوجهای. فصلنامه علمی روانشناسی کاربردی، ۳ (۵۱). ۳۷۰-۳۴۷.
- رئیسی، سمیه . بوستانی، داریوش (۱۴۰۰). مطالعه کیفی خشونت علیه زنان بلوچ. زن و جامعه (جامعه شناسی زنان). ۲ (۱۲). ۴۶-۴۵.
- زارع، حسین. و شریفی ساکی، شیدا (۱۳۹۵). اثر بخشی برنامه مداخله ای فراشناختی ولز بر کاهش افکار ناکارامد در معتقدین با سو مصرف مواد. فصلنامه اعتیاد پژوهی سو مصرف مواد. ۱۰ (۳۷). ۳۷-۱۰.
- زارعان، قدرت‌الله. سلیمی بجستانی، حسین. فرجبخش، کیومرث. و معتمدی، عبدالله (۱۴۰۰). الگوی تابآوری خانواده مبتنی بر تجربیات زیسته. نشریه علمی فرهنگی- تربیتی زنان و خانواده. ۱۶ (۵۵). ۷-۳۰.
- ساروخانی، باقر (۱۳۹۳). مقدمه ای بر جامعه شناسی در خانواده، تهران، سروش.
- شفیع آبادی، عبدالله. ناصری، غلامرضا. (۱۳۹۷). نظریه‌های مشاوره و روان درمانی تهران: مرکز نشر دانشگاهی.
- قهاری، شهربانو. خادم الرضا، نوشین (۱۳۹۷). همسرآزاری در ایران: امروز کجا هستیم؟ روانپژوهی و روانشناسی بالینی ایران دوره ۴ (۲۴). ۴۵۸-۴۶۲.
- کریمی نژاد، هاجر. صادقی، مسعود. غلامرضایی، سیمین (۱۳۹۶). مدلسازی کیفی تاب آوری خانواده براساس رویکرد زمینه ای- پژوهش‌های روانشناسی اجتماعی، ۱۲۲- ۱۰۱.
- نوایی‌نژاد، ش (۱۳۹۴). نشست تخصصی خشونت خانگی در پژوهشگاه علوم انسانی، خبرگزاری دانشجویان ایران.
- موسوی، مهری سادات. ملکی، سمیه و طاهریان، سعید (۱۳۹۸). تاملی مفهومی بر مسئله اجتماعی، دومنی همایش ملی آسیب‌های اجتماعی، اردبیل، <https://civilica.com/doc/1035600>
- مولایی، بهنام. لطفی، فاطمه. صدری دمیرچی، اسماعیل. (۱۳۹۸). مقایسه‌ی مهارت مثبت اندی شی، افکار ناکارآمد و تاب آوری در افراد افسرده و سالم. دومنی همایش ملی آسیب‌های اجتماعی، اردبیل، <https://civilica.com/doc/1035570>
- مویزی، عباس. شفیع آبادی، عبدالله. اسماعیلی، معصومه. یونسی، جلیل (۲۰۲۱). مدلیابی عوامل مؤثر بر تابآوری خانواده ایرانی. مجله علوم روانشناسی، دوره نوزدهم، شماره ۱۴. ۱۴-۱۰۴۱.
- هومن، حیدرعلی. (۱۳۹۳). استنباط آماری در پژوهش رفتاری. چاپ یازدهم. تهران: سمت.

- Ancona, Deborah. Perkins , Dennis. (2022). Family Ghosts in the Executive Suite. *Harvard Business Review*.
- Bermudez, m; & Mancini, A. (2012). Familias Fuertes: family resilience, *Handbook of family resilience*, PP.215-277.
- Bertoni, A., & Bodenmann, G. (2015). Satisfied and Dissatisfied Couples. *European Psychologist*.
- Berger R, Weiss T. (2009). The Posttraumatic Growthmodel: An expansion to the family system. *Traumatology*.15 (1).63-74.
- Bray, J.H., Williamson, D.S., & Malone, P.E. (1984). Personal authority in the family system: Development of a questionnaire to measure personal authority in intergenerational family processes. *Journal of Marital and Family Therapy*, April, 1984, 167- 178.
- Brown, Laura; Lowe, Hattie; Gibbs, Andrew; Smith, Colette & Mannell, Jenevieve. (2023). High-Risk Contexts for Violence Against Women: Using Latent Class Analysis to Understand Structural and Contextual Drivers of Intimate Partner Violence at the National Level. *Journal of Interpersonal Violence*. 38 (1-2) 1007–1039.
- Buchanan, T. (2008).Family resilience as a predictor of better adjustment among Internatioal adoptees. Unpublished Doctoral philosophy,The University of Texas Arlington.
- Burelomova .A.S., Gulina M.A., Tikhomandritskaya O.A. (2018). Intimate Partner Violence: An Overview of the Existing Theories, Conceptual Frameworks, and Definitions. *Psychology in Russia: State of the Art*, 11 (3), 128-144.
- Boszormenyi-Nagy, I. and Ulrich, D. N. (1981) Contextual family therapy. In A. S. Gurman & D. P. Kniskern (eds.), *Handbook of family therapy*. New York: Brunner/Mazel.
- Claussen, C., Wells, L., Aspenlieder, L., & Boutilier, S. (2017). Developing domestic violence primary prevention capacity through acommunity of practice project: Learnings from Alberta, Canada. *Cogent Medicine*, 4 (1), 1-15.
- Cox, Marilyn. Cramm, Heidi. Richmond , Rachel Norris, Deborah. (2022). Public Safety Personnel Family Resilience: A Narrative Review. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 19 (9):5224. DOI:[10.3390/ijerph19095224](https://doi.org/10.3390/ijerph19095224).
- Denise A. Hines, Kimberly J. Saudino. (2002) . Intergenerational Transmission of Intimate Partner Violence: A Behavioral Genetic Perspective. *Research Article* .3 (3):210-225.
- Distelberg, B; & Taylor, Sh. (2015). The roles of social support and family resilience in accessing healthcare and employment resources among families living in traditional public housing communities. *child & family social work*,20, 494-506#.
- Eidelson, R. J., &Epstien, N. (1982).Cognitive and relationship of adjustment, Development of a measure of dysfunctional relationship beliefs. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*. 50. 715 – 720.
- Gavidia-Payne,S; Denny, B; Davis, K;Francis, A; &Jackson, M. (2015). Parental resilience: A neglected construct in resilience research. *Clinical psychologist*, 19, 111-121.
- Goodman, M. A. (200a). How Religious Couples Perceive the Influence of God in their Marriage. *Review of Religious Research*, 48 (2) , 141- 155. <https://www.jstor.org/stable/20058129>
- Goldenberg, H., & Goldenberg, I. (2012). *Family Therapy* (8th ed.). Belmont, CA: Brooks/Cole, Cengage Learning.
- Guzman, J. (2011). Family resilience and Filipino immigrant families: Navigating the adolescence life-stage. Doctoral dissertation, Clinical Psychology Department, The University of Guelph.
- Kerr, M. E., & Bowen, M. (1988). Family evaluation: An approach based on Bowen theory. New York: Norton.
- Kim, Jae Yop; Sehun Oh, and Nam , Seok In (2015). Prevalence and Trends in Domestic Violence in South Korea: Findings From National Surveys.
- Michel-Kröhler,Alena & Turner, Martin. (2022). Link Between Irrational Beliefs and Important Markers of Mental Health in a German Sample of Athletes: Differences Between Gender, Sport-Type, and Performance Level. *Orginal reserch*.13.1-17.
- Mustafa Alpern, Kursonjo; Hatipoglu Sumer, Zeinab . (2016). Dissertation of risky behaviors in adult employment: personal authority, role of intergenerational and family triangle.1-152 .

- Nistor, M., Papp, G., Martos, T., & Molnár, P. (2017). "Belonging to my family, but still being myself": The relationships between dimensions of attachment theory and personal authority in the family system. International Journal of Croatian Psychological Association published by Naklada Slap, Vol. 24, No. 1-2, 29-38.
- Sixbey, M.T. (2005).Development of the family resilience assessment scale to identify family resilience constructs.Adissertation presented to the graduate school of the university of Florida in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of philosophogy, university of Florida.
- Van Breda, A. D. P. (2018). A critical review of resilience theory and its relevance for social work. Social Work/Maatskaplike Werk, 54 (1), 33-45.
- Walsh, F. (2006). Strengthening family resiliency. The Guilford press New York London. 6-11.
- Walsh, F .(2016) .Family resilience :A developmental systems framework. European Journal of Developmental Psychology, 42 (1), 1–18. <https://doi.org/10.1080/17405629.2016.115403>
- Walsh, F. (2021). Family Resilience: A Dynamic Systemic Framework .C14.P105.255-270.
<https://doi.org/10.1093/oso/9780190095888.003.0015>
- Williamson, D.S. (1991). The intimacy paradox: Personal authority in the family system. New York: Guilford Press.
- World Health Organization. (2020). Addressing Violence against Women in Afghanistan. apps.
who.int/iris/bitstream/handle [apps. who.int/iris/bitstream/handle.](https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/)